

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1923.-ΕΤΟΣ Ε' ΑΡ. 232

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 ΙΟΥΛΙΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Ἐπιταγαὶ καὶ Ἐπιστολαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
(Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δρ. 50.— Ἐξάμ. δρ. 25
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ > Φρ. 50.— > Φρ. 25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ > Δολ. 4.— > Δολ. 2

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσιεύσεις εἰς τὴν σελίδα τῆς ἀλληλο-
γραφίας : 30 λεπτά ἢ λέξις δι' ἄλλους. Διὰ ποιήματα
καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

◻ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ◻

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΠΟΤΗΡΙ

ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΜΙΑΣ ΚΟΡΙΣΤΑΣ

Υστερα από την περιμέρα... Μια πεταμένη γυναίκα λοιπόν;... Ροζίνα, να με περιμένεις... Νά σε περιμένω κι' εγώ, όπως ο' έπεριμένα...

ROMÉO

ΕΡΩΤΙΚΑ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΥΠΟ ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

Δεν έχετε το δικαίωμα να διακηρύσσετε την ευτυχία σας, αγαπητέ μου κύριε, την ευτυχία, την οποίαν δεν έχετε... Τά όνειρά της δέληγαν, που σ' έμεθον κάθε βράδυ μετά το δείπνον, όταν βγαίνετε με την γυναίκα...

ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ 'ΣΦΑΙΡΑ', ΟΔΟΣ ΡΟΜΗΣ 16

ΔΑΝΕΙΖΕΤΕ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΜΑΙΤΡΕΣΣΑΝ

Νίκο, πρέπει να έχω άμισσο μισό πεντακοσμίο. Η άποινή βραδεία είναι η κοισμότερη της ζωής μου... Σάπια, καίμενε Κόστα, και δίν μπορεί δυσιγός να γίνη τίποτε... ΟΙ δύο φίλοι έχοροίθησαν μ' ένα ψυχρότατο χειραιομό, εχθρομό μάλλον.

Τό άλλο βράδυ μιιά νεαρά κυρία, με σκεπασμένο το πρόσωπο από ένα πυκνό βέλλο, μπήκε μέσα στα παρασκηνία του θεάτρου... Α, έκαμεν ή άριστα με άπλιότητα... Η μάλλον να μη την μεταχειρίζεται δόλιον;

Μα αυτέ είναι λοιποδυσία, κυρία μου κ' εγώ, έξέρετε, δέν έχω καμιά έκτιμησον στά κλεμμένα πράγματα... Η κυρία με τό μαθρο βέλλο έκρυψε τά μπιζού μέσα στο τσαντίκι σας, εχχαριστίως διαχτινικά τήν άριστα κ' έργυε.

Από τήν στιγμήν ένειν ή Νίκος δέν είχε πλέον θέσον στο καμαρίνι της Φινίτας... Η άληθεια ήταν πως ήτο πράγματι παντροσημένος, άλλ' ή σύζυγος του έλειπον από ήμερών στο Λουτρόκι και δέν ήτο δυνατόν από τά του παίξη το άσχημον αυτό παιχνίδι.

Από γδές βροίσομα στην Πόλη με τήν Μαρή... Τήν άπορίαν του όμως ήλθε να τήν λύση ένα τηλεγράφημα, που έλαβεν ύστερα από λίγες μέρες εκ Κοιν' πόλεως... Οσον άποδεικνύεται ότι ποτέ δέν πρέπει ν' άγορεύεθε δανεικά εις ένα φίλο μας, που έχει μαίτρεσσαν.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ (ΜΕΤΡΩΝ ΟΜΙΛΙΑ ΕΠΙΚΑΡΡΟΥ)

Βουζού, συμβολίται ήγαπητοί, και καλός ώρισάμην έν τή Σανδροί, κοινός Θηραϊκήν γήν, τό όποιον εύάερων νησίον και έολτή έολτων μετά πανηγυρίων... Ούκ μήν άλλα και πρός διάπραχριν παραθερισμόν έν τόφω άνακαύσεως και χλοερών...

Υστερογραφίον Λαβού, ω 'Ερημίτα, τήν έμην έπιστολήν άπανθήσαι εχχαριστίως τήν έβδομάν τήν προσέχη.

Γιατί στον έρωτα ή ψυχές μας ένώθησαν, γιατί ή ζωή μας έγινε ένα, γι' αυτό άφερόνομ στην νεότη σου ένα μεθυστικό ύμνο... Οταν, άγάπη μου, θα σβύση ή ζωή μου, όταν ή άνοιξη κ' ό χειμώνας τά λουλουδία θ' άνθήξην και θα μαραΐνουν στή διαύγεια της φωτόλουστης αύτης, παθητικές φωνές τόν ύμνο της άγάπης μου θα τραγουδάει...

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ Τό άπόγευμα τής παρελθούσης Κυριακής 1ην τρέχ. ο λαμπρός νέος της πόλεως με κ. Κυριακος Γ. Κορώνης και ή διά πολλών προετηρημάτων κεκοσμημένη δίσ Βασιλική Χρ. Δαγρέ, έδωσαν άμοιβαίαν ύπόσχεση γάμου, ένώπιον τών συγγενών των, εις τό μαγευτικό χωριό Κορυάκι του 'Αργους... Τους εύχομαι ταχείαν τήναίεψιν, Réné Fleri

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου) Δέν σου τό είπα! έπιθύριον ό Βασιλεύς... Τό τραγούδι διεκόπη και πού γλυκαία άκούη ή φωνή άπήντησε... Τόν άνδρα της! επανέλαβεν ό Βασιλεύς, πάντοτε ψιθυριστά, —και πού τόν ξεύρει ό φόν Κλόμπεν τόν άνδρα της;... Η ξανθή όπτασία τόν ήτένισεν εκκληκτος και εις τά γαλανά της μάτια ήτο ζωγραφισμένη ή δυσαρέσκεια επί τω άκούσματι τού όνόματός της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ο Βασιλεύς, δυσαρεστημένος και αυτός που είχε δεξίει τόν Φόν Κλόμπεν και του έλεγε με χαμόγελο: —Εύγε, κύριε Καθηγητά, σάς συγχαίρω διά τας έπιστημονικάς μελέτας σας!... Η άναγκάσιμος άναίτιος, άναγκάσιμος άναίτιος, άναγκάσιμος άναίτιος, άναγκάσιμος άναίτιος...

Ο Γερμανός ειχε αναλόβει δλην τήν άταραξίαν του και άποτεινόμενος πρός τήν ξανθήν νεανίδα τής ειπε: —Γκλόρια, ή Α. Μ. ό Βασιλεύς! Η όνειρώδης όπτασία, χωρίς δόλιον να τά σαστίση, έκαμεν ένα βήμα πρός τά εμπρός και ειπε με άπλοτήτα: —Ως εϋ παρέστητε, Μεγαλειότατε...

Δέν θα είχατε να χάσετε τίποτε, Μεγαλειότατε, άπήντησεν ή νεανίς με φρονιμότητα—διότι δέν παρνούσασ κανένα ίδια τερο φαινόμενον... Η άναμφιβόλως τόν γνωρίζω τόν άνδρα σας, ειπεν ό Βασιλεύς έπιθυμώ να συνεχίση τήν όμιλίαν... Η ξανθή νεανίς εκκίνησεν διά μάς: —Ω! δέν τολμά, άπήντησε. Μου τό έχει άπαγορεύσει!

—Σάς τό έχει άπαγορεύσει! επανέλαβεν ό Βασιλεύς άρχίσας να ύποπτεύεται—και μολοντί ό Βασιλεύς σας σάς κάνει μιιά φιλική ερώτηση άρνείσθε να άπαντήσετε;... Ο Γερμανός καθηγητής, όστις ειχε δεξίει κάποιαν άνησυχίαν, άνέπνευσε με άνακούφισιν και τούτο δέν διέλαθε τήν προσοχήν του Βασιλέως... Η ξανθή νεανίς έδωκε τόν άνδρα σας, ειπεν ό Βασιλεύς άρχίσας να ύποπτεύεται—και μολοντί ό Βασιλεύς σας σάς κάνει μιιά φιλική ερώτηση άρνείσθε να άπαντήσετε;

—Μεγαλειότατε, ειπεν, με όλον τόν σεβασμόν πού σάς όφείλω, είμαι ύποχρεωμένος να άρνήθω, με κίνδυνον ίσως να πάσω εις τήν δυσμενείαν σας... Η ξανθή νεανίς έδωκε τόν άνδρα σας, ειπεν ό Βασιλεύς άρχίσας να ύποπτεύεται—και μολοντί ό Βασιλεύς σας σάς κάνει μιιά φιλική ερώτηση άρνείσθε να άπαντήσετε;... Η ξανθή νεανίς εκκίνησεν διά μάς: —Ω! δέν τολμά, άπήντησε. Μου τό έχει άπαγορεύσει!

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου) Δέν έχετε λοιπόν να μου πητε τίποτε;... Αλλά, όχι έτσι! Δέν θέλω να βλέπω παράπονο στο πρόσωπό σας... Αξιά να με πιστέψετε... Η ξανθή νεανίς εκκίνησεν διά μάς: —Ω! δέν τολμά, άπήντησε. Μου τό έχει άπαγορεύσει!

Στ'ή πέντε το άπόγευμα ό Τόννης επήγαυε στο σπήτι της Δώρας και ό Χάρης τόν επερίμενε... Η ξανθή νεανίς εκκίνησεν διά μάς: —Ω! δέν τολμά, άπήντησε. Μου τό έχει άπαγορεύσει!

Η ξανθή νεανίς εκκίνησεν διά μάς: —Ω! δέν τολμά, άπήντησε. Μου τό έχει άπαγορεύσει!

Η ξανθή νεανίς εκκίνησεν διά μάς: —Ω! δέν τολμά, άπήντησε. Μου τό έχει άπαγορεύσει!

Η ξανθή νεανίς εκκίνησεν διά μάς: —Ω! δέν τολμά, άπήντησε. Μου τό έχει άπαγορεύσει!

Η ξανθή νεανίς εκκίνησεν διά μάς: —Ω! δέν τολμά, άπήντησε. Μου τό έχει άπαγορεύσει!

Η ξανθή νεανίς εκκίνησεν διά μάς: —Ω! δέν τολμά, άπήντησε. Μου τό έχει άπαγορεύσει!

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΤΥΧΕΡΟ

—Κύριε Σόαν, είπεν ο Τζών Πρόξφορος στον πατέρα της Έλσας, άγαπώ την κόρη σας, μ' αγαπά και αυτή. Δέν θέλετε να μου δώσετε την χείρα της;

—Κύριε Πρόξφορ, άπήντησεν ο λογικός πατήρ, δέν έχετε δυστυχώς καμμίαν θέσιν, δέν έχετε περιουσία...

—Φυσικά, δέν είμαι έμπορος ούτε έφορπλίστης, άλλα όπως δήποτε έχω την νεότητά μου, ένα δόλοκληρον μέλλον εμπρός μου.

—Δέν βασίζε κανείς σήμερα τη ζωή σε τόσο άσθητικά πράγματα.

—Όποτε άρνεσθε ;

—Άρνούμαι.

—Μά αν δέν μου δώσετε την Έλσα θα σκοτωθώ.

—Δικαίωμα σας, κύριε.

Και βέβαιος ο αξιόλογος κύριος Σόαν ότι εις τόν 20ον αιώνα δέν πεδαιώνει κανείς από έρωτα, έμεινεν έντελώς άσυγκίνητος και άφιχε τόν νεαρόν έρωτευμένον να φύγη άηλιτισμένος.

Ο Τζών όμως ήτο ποιητής και έχων κάποιαν συγκεχυμένη αντίληψιν ίσποτιών μέσα εις τό μυαλό του, έποζήριζεν ο δύστυχος για ιππότης. Μόλις εύρέθη λοιπόν εις τόν δρόμον ή πρώτη του σκέψις ήτο να προμηθευθί ένα ρεβόλβερ και εύθύς μόλις άπελπισθί να θέσθ τέρμα εις τα δεινά του.

Τούτο και έγεινε : Έξώδευσε τό ήμισυ τών υπαρχόντων του, ήγόρασε τό φονικόν όπλον και επερίφερε την κατάλληλον στιγμήν

Η στιγμή αυτή δέν ήρρησε να έλθη, διότι ένα πρωί εδιάβασε εις την εφημερίδα τούς άρραβώνας της Δος Έλσας Σόαν μεθ' ενός δικηγόρου από κάποιαν έπαρχίαν.

«Ήγγικεν ή ώρα», έσκέφθη και ήτοιμάζετο διά τό αιώνιον ταξίδι, όταν από τό δωμάτιόν του πού ελγεν έννοικίωσις άκριβώς αυτό τό πρωί εις ένα ξενοδοχείον, διότι ή σπιτονοικοκυρά τόν ελγε διώξαι, έπειδή δέν ελγε να πληρώσθ, άκουσε φωνάς εις τό διπλανόν δωμάτιον :

—Μέ άπατάς ! τό ξέρω ! Δέν μ' αγαπά ; πιά.

—Άρρησε κατά μέρος την άγάπη ! Παράγεινες όμμαντική και με ένοχλείς με τούς αιώνιους λυρισμούς σου !

—Βέβαια, με αυτό δικαιολογείσαι κάθε φορά, μά έννοια σου και δέν με γελάς πιά ! Θά έκδικηθώ.

—Κάμε ό,τι θέλεις!

Μία κτυπά στην πόρτα και ο Τζών εκάταλαβεν ότι ο άνδρας έφρευγε. Σε λίγο τόν άκουσε να κατεβαίνει την σκάλα, ένψ ή γυναίκα εφώναζεν από πάνω.—Γιώργο θα σκοτωθώ !

Μία ώραία ιδέα ήλθε τότε εις τόν νούν του Τζών: «Αν τής επρότεινα να σκοτωθώμε μαζί; Και άμ έπος άμ' έργον: Κτυπή την πόρτα της όμοιοπαθούς του άγνώστου και χωρίς περιφρασεις τής λέγει:

—Κυρία μου, άκουσα ότι είσθε δυστυχισμένη και θέλετε να πεθάνετε έπειδή και εγώ είμαι δυστυχής, θέλετε να πεθάνωμε μαζί;

Η Κυρία, μία χαριτωμένη νεαρά άρτίστα, τά εσάσισε και τρομαγμένη τού άπαντά, κυτάρουσα άνήσυχη την σκάλαν.

—Τί σας ήλθε, κύριε! Φύγετε γρήγορα, γιατί ο έραστής μου θα γυρίσθ από μία στιγμή στην έλλα κι' αν σας βρή έδώ θα σας σκοτώσθ και θα με σκοτώσθ κι' έμέ.

—Αυτό θέλω κι' εγώ! τόσο τό καλλίτερο! άνέκραξεν ο νέος ένθουσιασμένος.

—Ναι, άλλα εγώ όμως δέν θέλω. Φύγετε! Δέν επρόφθασε να τελειώσθ την φράσιν της και μπαίνει ο άνδρας πού, όπως συνήθως, έγυριζε μετανοημένος. Γυρίζε ο Τζών, τί να ιδί; Ο πατέρας της Έλσας του. Ταμπλώ! Αυτός! σοβαρός άνδρωπος, με κόρη της παντορίας με γυναίκα, ελγε ματρώσσα;

—Εμειναν και οι δύο έμβρόντητοι και ή νεαρά άρτίστα, μη γνωρίζουσα πώς να έξηγήσθ την στάσιν τών δύο άνδρών, προσεπάθησε να δικαιολογηθί:

—Ο κύριος εινε δυστυχισμένος και ήθελε να σκοτωθί, άκουσε τόν κανυά μας από τό διπλανό δωμάτιο και ήλθε να μου προτείνθ να σκοτωθώμε μαζί...

Οι δύο άνδρες άντίλλαξαν βλέμμα συνεννοήσεως και τέλος ο κ. Σόαν έτεινε τό χέρι του πρός τόν Τζών.

—Εύγε, κύριε! βλέπω κρατάτε τόν λόγον σας και μου άρέσετε! Σάς αναγγέλλω μετ' εύχαριστήσεως ότι θα διαλύω τούς άρραβώνας τής κόρης μου και θα σας την δώσω. Έλάτε αύριον.

Ο Τζών όλίγον έλειψε να λυποθίμθ επί τψ άκούσασθι τούτου, άλλα ο μέλλον πενθερός του τόν επρόλαβε.

—Μή συγκινήσθε, του είπε, τό άξίζετε —καισίγουρα επρόσθεσε.—Άλλήθιαι! περιττόν

Η ΧΡΥΣΗ ΑΛΥΣΙΔΑ

νομίζω να σας συστήσω να μην αναφέρετε αυτή την συνάντησί μας!

—Απ' όλα αυτά εκείνη πού δέν εκαταλάβαινε τίποτε ήτο ήνεαρά άρτίστα και ένα μόνον έννόησεν ότι σε λίγο ο έραστής τής τής έβαζε κρυφά εις τό χέρι τό χιλιάριο για τό καπέλλο, περι τό οποίου ελγε γίνε ή σκηνή.

Μετάφρασις Α. Μ. R. SEHMAN

ΜΙΚΡΕΣ ΦΑΝΤΑΖΙΕΙΣ

ΜΕΡΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η κυρία έχει μίαν κακήν συνήθειαν: Κρύπτει τά γράμματα του έραστου τής μέσα σ' ένα άνθοςάκι. Τί γυναίκα!.. Ένα μεσημέρι ο σύζυγος άρρησε τό παράθυρο άνοιχτό. Ένα δυνατό άπμα άέρος εισήλθε. Τό άνθογυλί έπεσε κι' έγινε κομμάτια. Τά γράμματα σκορπισθήκαν στό πάτωμα.

Ο σύζυγος.—Αυτά, αυτά τι να εινε...; Γράμματα έμυστευτικά, βέβαια.

Η σύζυγος, ή όποία ήτο πολύ ρομαντική:—Όχι, με βρίζεις. Εινε τά γράμματα πού στέλνον τιά τούλα στα λουλούδια...

Σιωπή. Ο σύζυγος κάθεται στό γραφεϊο του. Η σύζυγος τακτοποιεί πάλιν τά γράμματα τής. Η ίδια σιωπή εξακολουθεί επί ήμέρας.

Η σύζυγος πλήττει υπερβολικά. Έπί τέλους αναγκάζεται να μιλήσθ:

—Έχεις μία έβδομάδα, κύριε, να μου φέρης άνθη.

Ο σύζυγος.—Σωστή μία εβδομάδα. Άλλά ξέρεις; Αυτή ή άλληλογραφία τών πουλιών σου με στενοχωρεί... Δέν μ' άρέσουν τά υπερφυσικά πράγματα και βέβαια,ούτε τά λουλούδια πού άλληλογραφούν. Έλαβα τά μέτρα μου...

Ο έραστής τής κυρίας διακόπτει τάς επισκέψεις του και την άλληλογραφίαν του.

Ο σύζυγος έρωτά :

—Δέν ξαναγράφαι τιά τούλα ;

—Όχι, αγαπημένε μου,

—Έξω έχω αφήσει μία άγκαλιά άνθη για σενα.

—Δέν σε στενοχωρούν λοιπόν τά άνθη μου πλέον;

—Όχι. Αυτά δέν ξέρουν γράμματα... Άλλως τε, θα μένω πάντα κοντά σου για να τά προσέχο.

Ο άέρας παύει. Δυό χέρια άπλώνονται. Δυό στόματα σμίγουν. Τά άνθη ψευθυρίζουν :

—Φιληθήτε. Μετάφρασις Δ* Gabriel Soulages

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΝΕΡΟΔΟΥΛΟΥΔΟ

Γιά δες, αγάπη μου, τί σουφερα ! Τό άνθος με τά λευκά φτερά.

Τού Άρλίη ένδειρατά τό πλάνευαν Πάνω στής λίμνης τά νερά.

Στά στήθη κάρφωσέ το, αγάπη μου, Έκαί είν' ο τόπος πού τού πρέπει :

Σ' ένα νερο βαθύ κι' άσάλευτο Τά φύλλα του ν' άπλώνουν σκέπη. Φυλάξου άπ' τά νερά τ' άσάλευτα Κι' άπ' τή λαχτάρα την κρυφή.

Κάνει ή Νεράϊδα πώς κοιμήθηκε Και παίζουν τ' άνθη στην κορφή. Λίμνης νερά τά στήθη σου—άβυσσος Σ' όποιον μ' όνειρατα πλανάται— Παιζούν λευκά τά νερολούλουδα— Κάνει ή Νεράϊδα πώς κοιμάται.

Κ' ΕΦΥΓΕ

Ός τό φράχθι τούς πήγαμε Τους στεγνούς καλεσμένους Πήξε ο άνεμος κ' έσβυσε τά στεγνά ή χε τε ή ι ά.

Έρημιά μαύρη άπλώθηκεν Άπ' τό κήπο ως τό σπίτι Κι' όπου πριν με ναννούριζαν Τόσα λόγια γλυκά.

Μιά γιορτή ήτον και τέλειωσε Με τό τέλος τής μέρας Καλεσμένη ήτον κ' έφυγε Με τούς άλλους κι' αυτή.

ΤΟΥ IBSEN Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΡΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ, ΜΑΙΡΗ ΜΟΥ...

Η μελαγχολία, Μαίρη μου, ειναι ο άχώριστος σύντροφος του άνθρώπου, πού στερηθήκε τη λευτεριά, εις τό θετό παιδί τής νοσταλγίας. Ίσως να μου πής πως και τή δου εινε κακά. Μά όχι. Στόν άνθρωπο, πού διάχρηκε για να μη ξαναβρθ πεία στην πατρίδα τής ιδιαιτέρας του λατρείας, θάνα για πάντα σύντροφος ή μελαγχολία. Εινε και αυτή μία νανουρίστρα του πόνου, μά γλυκειά Νανά.

Πολλές φορές σέρνω άσκοπα τά βήματά μου σε μέρη έντελώς άγνωστα, και μάλιστα τη νύχτα, τη μαγική, τη γεμάτη μυστικαπάθεια και έκστατικούς στοχασμούς.

Μόνος σύντροφος ειναι ο πόνος για την πατρίδα μου, για τούς δικούς μου, πού λέγετε νοσταλγία εις τό λαρό τής Σελήνης φως.

Ω Μαίρη μου, όσο κι' αν θέλω να δώξω την άλγυνη αυτή συντροφίσα έχρεται...γιατί εινε άχώριστη φίλη με τόν πόνο μου.

Και μισρώ, νομίζεις, εύκολα να βγάλω τόν πόνο αυτό; Κ. Οικονόμου

ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΜΟΥ

Στη φτωχική μου κάμαρη δέν εκλεισα ζαφείρια κι' ούτε διαμάντια εκρυψα κι' ούτε μπριλάντια μύρια.

Μόν' έχω την αγάπη μου φτωχά κορινθωμένη κι' ή κάμαρη μου ολάκερη προβάλλει πλουτισμένη.

Χαρίζω τά μπριλάντια σας και τά ζαφείρια πάρε κι' έχω πετράδ' άτίμητο :

καρδιά πού με θυμάται. Νίκος Γριππονησιώτης

ΠΟΘΟΣ

Λουλουδιάκια οι έρωτές μου νάταν ήθελα σωροί κι' ή ψυχή μου πεταλούδα νό πετούσε πάνω κεϊ.

Χαράλ. Κρητικός

ΤΡΕΛΟΥ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Δειλινό ! Τά μάτια μου βουρκώνουν, ή ψυχή μου, πληγασμένη, πονεί και τό σώμα μου βρίζετα σε μία αίσθησι άποναρκωτική.

Έξω βρέχει !... Ι

Ξωτική νύχτα. Τό σκοτάδι μοντό και νεκρικό άπλώθη γύρω στους πεθαμένους μου στοχασμούς.

Η ψυχή μου πνιχτά κλαίει... ΙΙ

Τά μάτια μου κλειστά, σάν τή μαύρη καρδιά μου, κι' όλα μαύρα και σκοτεινά γύρω μου. Έξω, στό κίτρινο κλωνάρι μιας πεθαμένης κληματριάς, ένα πουλάκι ψάλλει πένθιμα και μελαγχολικά.

Μου φαίνεται πως άκούω τό τραγούδι τής Ζωής μου. ΙΙΙ

Στή βουβαμάρα, πού γύρω μου βασιλεύει, άκούγεται ρυθμικά τό τικ-τάκ του όλογοιού μου. Πιό πνιχτά κι' άστενικά φτάνει στ' ατιά μου ένα άλλο τικ-τάκ. Τής καρδιάς μου. Πιό θύ σωπάση πρώτο άραγε ; ΙV

Τό τσιγάρο μου κάμνε όλο, άφίνονας στό στόμα μου μία γεύσι πικρή. Σκέφτομαι :

Έτσι κι' ο άνδρωπος, πεθαίνοντας, άφίνε ξοπίσω του, τις πιότερες φορές, την ίδια πάνω-κάτω πίκρα. Μανώλης Δ. Μπουρνιάς

ΤΟ ΒΟΣΚΟΠΟΥΔΟ

Μέρα στό δάσος τού χωριού,στό σκιαδερό λαγκάδι, έτραγουδούσεν ο βοσκός, παίζοντας τη φλογέρα και σάν ο ήλιος έγειρε κι' άπλώθη τό σκοτάδι Νεράϊδες γύρω έσοικίς γεμισαν τόν άγίρα.

Επιείστηκαν σ' ένα χορό κι' άρχισαν να χορεύουν και να χτυπούν μελωδικά κινάρους και βιολιά και τραγουδώντας τό βοσκό τό δόλιο να μαγεύουν, ως πού πλανεύθη κ' έπεσε σε μιάς την άγκαλιά.

Τόν μέθυσε, τόν τρέλλανε κ' ή στήριγγα μαγεμμένο κι' άξέννοιστο τόν σωρε σε τόπο μακρονόμο. Και μόλις διάβρη ή νυχτιά και όρόσο ή αγνούλα, κλαίγαν τόν άμοιρο βοσκό τάριά κ' ή βοσκοπούλα, Κλέων Παλαιολόγος

ΜΕΓΑ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟΝ ΔΗΜΟΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΑΛΛΟ ΔΗΜΟΦΙΣΜΑ ΣΥΝΕΚΛΟΝΙΣΕ ΤΟΣΟΝ ΤΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ 4 ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΝΑΣ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΑΛΛΟ ΔΗΜΟΦΙΣΜΑ ΣΥΝΕΚΛΟΝΙΣΕ ΤΟΣΟΝ ΤΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΞΥΠΝΗΣΑΤΕ ! ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΟΝΤΑΙ ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΝΑΣ

Κάθε κυρία και δεσποινίς, πού επήρε στα χέρια της τό περασμένο φύλλο τής «Σφαίρας» και εδιάβασε τάς λεπτομερείας του Μεγάλου ΦεμινιστικούΔημοψηφισματος, πού έπροκήρυξα, ήσανθή κατάβαθα ένα μεγάλο συγκλονισμό. Ένα σίσθημα ικανοποιήσεως και ένθουσιασμού, πού έρρηξε φως στα σκοτεινιασμένα από την άπογοήτεσι προσοπάκια των Φεμινιστριών Άτιθίδων μας. Οι Φεμινιστικοί κύκλοι άνεστατάθησαν και μία μεγάλη κίνησις, τής όποιάς την έκτασιν τό όμολογώ πως δέν ελχα φαγαστή, άρχισε γύρω από τό Δημοψήφισμα τής «Σφαίρας».

Τό χαρμόσυνο μήνυμα έφθασε γρήγορα και στάς έπαρχίας και ή έπαρχιωτοπούλες μας άρχισαν να κινούνται πρός την διεύθυνσιν τής Έλληνικής Βουλής. Εύτυχής εκείνη ή κυρία ή ή δεσποινίς πού θα λουσθί πρώτη στό φως του μεγάλου θριάμβου και να εισέλθ εις την Έλληνικήν Βουλήν. Δόξα και τιμή εις αυτήν και εύλογημένον θα εινε τό όνομά της. Όλες ή Έλληνίδες επί γενεάς γενεών θα την γεραίρουν και θα την εύγνωμοούν.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΑΙ

Κυρία και δεσποινίδες, άνήκουσαι εις όλας τάς κοινωνικάς τάσεις, διήλθον από τά γραφεία μας και με φανερά χαρά μας εδήλωσαν ότι κατέρχονται εις τάς Έκλογάς δια τάς Έλληνίδας Βουλευτίνας ως υποψήφια. Έτσι έγενεν ή καλή άρχή. Τό τέλος θα μής παρουσιασθ εκπλήξεις. Μέσα στον γυναικειόν κόσμο δέν μιλουθ σήμερα για άλλο παρα για τάς Φεμινιστικάς εκλογάς. Θεέ μου, τί συγκίνησις άλήθεια. Η Έλληνίς να εισέλθ εις την Βουλήν! Τώρα έννοώ τόν συγκλονισμόν πού επροξένησεν στον γυναικειόν κόσμο τό Μέγα Φεμινιστικόν Δημοψήφισμα τής «Σφαίρας».

Ο ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΨΗΦΟΙ ΠΡΩΤΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ (Αριστοκρατικός)

Table with 2 columns: Name and Votes. Includes entries like Κυρία Όλγα Οικονομίδου (24 votes), Δεσποινίς Λέλα Γιαννάρου (14 votes), etc.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΨΗΦΟΙ ΠΡΩΤΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ (Καλλιτεχνικός)

Table with 2 columns: Name and Votes. Includes entries like Κυρία Όλγα Οικονομίδου (24 votes), Δεσποινίς Λέλα Γιαννάρου (14 votes), etc.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΨΗΦΟΦΟΡΟΙ

Table with 2 columns: Name and Votes. Includes entries like Κυρία Όλγα Οικονομίδου (24 votes), Δεσποινίς Λέλα Γιαννάρου (14 votes), etc.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΨΗΦΟΦΟΡΟΙ

Και αυτά μέν είναι τά όνόματα των πρώτων κυριών και δεσποινίδων, πού κατέρχονται εις τάς εκλογάς ως υποψήφια. Έχω τόσα δοκουμενά ώστε να πιστεύω άκραδάντως ότι αι υποψήφια κάθε Συνδυασμού θα φθάσουν τάς 100. Φυσικά, δέν σκοπεύω να θέσω κανένα περιορισμόν εις τόν αριθμόν των υποψηφίων. Και πέραν των 100 αν είναι άκόμη καλλίτερα.

«Η Έλληνίς όφείλει ν' άγωνισθί δια να διεκδικήσθ τά μεγάλα δικαιώματά της. Η εργαζομένη γυναίκα ίσταται σήμεραν ύψηλότερα του άνδρος. Τά χέρια, πού τόσον άκούραστα εργάζονται δια την οικογένειαν, θα εργασθούν και δια την εύτυχίαν τής Πολιτείας. Ο άγιών είναι ιερός. Γυναίκες εργατίαι, τολμήσατε.»

Κα ΒΑΣΩ ΙΑΤΡΟΥ Διευθύντρια του «ΘΑΛΑΣΣΙ ΣΑΛΟΝΙΟΥ»

Τά ψευδώνυμα εις τό Μέγα αυτό Δημοψήφισμα τής «Σφαίρας» πρέπει να άποκλεισθόν τόσον ότι μέρους των κυριών και διδόν υποψηφίων όσον και εκ μέρους των διαφόρων ψηφοφόρων. Εις τόν Φεμινιστικόν αυτόν μαθήτρια του Έλληνικού Ωδειου ψήφους 14. Υπερ της διδος Μιράντας: Ο «Ιππότης της Ήπειρου» ψήφους 5. Υπερ της κ. Ιουλίαις Μπεξεβάνη: Η δις Άντιγόνη Καλλίδου ψήφους 5. ΤΟΥ 2ου ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ. Υπερ της διδος Χατζηγιάννου: Η κ. Κ. Π. ψήφους 2. ο κ. Κίμων Γιαννακόπουλος ψήφον 1. Υπερ της διδος Άλκις Θεοδοριδου: Η κ. Κ. Π. ψήφους 2, ή δις Έλένη Μωραϊτου ψήφους 2. Υπερ της διδος Όλυμπίας Καντιώτου: «Απαλωσθείς Παράδεισος» ψήφον 1. Υπερ της διδος Φωτεινής Λούη: Ο κ. Μάρκ. Αναγνωστόπουλος 3. Υπερ της διδος Μελπομ. Κολλυβά. «Μποέμ» ψήφους 7. Υπερ της κ. Αφροδίτης Λαουτάρη: Λεων. Ζήσιμος, τ. τ. 929, ψήφους 3, ΤΟΥ 3ου ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ Υπερ της κ. Βάσως Ιατρού: Ο κ. Θ. Κ. ψήφους 32. ΤΟΥ 4ου ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ Υπερ της διδος Χαρ. Αναγνωστοπούλου: «Michel» ψήφους 10. Υπερ της διδος Τούλας Χατζηγιάννου: Ο κ. Λεωνίδας Άβραμιάς τ. τ. 929 ψήφους 2. Υπερ της διδος Νίνας Μελαχροινού: «Ναρκισσος» ψήφους 4. Υπερ της διδος Έλένης Θεοδοροπούλου: Η δις Μαγδαληνή Κιομουτζόγλου ψήφους 2. Υπερ της κ. Μαρίας Κομνηνού: Ο κ. Θεόκριτος Κομνηνός ψήφον 1.

ΑΦΟΥ ΜΠΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΕΙΣ ΤΟΣΠΙΤΙΣΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣΑΙ ΚΑΛΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΜΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ;

Η δις Χαρ. Αναγνωστοπούλου, Προσηγορούσα, Υποψηφία του Προσηγοικού Συνδυασμού, άγώνα πρέπει να κατέλθωμεν με όλον τό θάρρος τής γνώμης μας. Έτσι μόνον θα επιτύχωμεν τόν όρατον σκοπόν μας. ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΞΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΝΑΣ Όπως ελχα γράφει εις τό προοίμιον φύλλον, άπέστειλα εγύγκλιον επιστολήν πρός

Ο ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΨΗΦΟΙ

Ψήφους απέστειλαν άκόμη μέχρι της 12ης 'Ψήφου και οι έξι: 'Αντ. Παπασπύρου 3, Θεόδ. 'Αγιοστρατίτης 2, Σ. Καβαδίας 1, Π. Φωτόπουλος 2, Μίμης Στεφάνου 6, 'Ελευθ. Λουκογιαννάκης 2, Β. Π. 3, Σταμ. Καλαντζής 1, Νάπολ. Παραμερίτης 5, Παν. Γκούρας 1, Ν. Γ. Μορόπουλος 1, 'Ιωάν. Μονόξυλος 2, Κ. 'Αλεξάνδρου 3, Δις 'Ανθή Κακού...

Η ΧΡΥΣΗ ΛΥΣΣΙΔΑ

ρη 6, Σ. Μαυρογιαννόπουλος 4, 'Αντ. Δαρμάς 3, 'Μαριάννο Τριαντάφυλλο 1, Χρ. Βαϊτίσης 2, Κ. Κοκομελής 2, Κ. Τζανέτος 1, Κ. Τσουνάκης 10, Γ. 'Αραβός 4, Γ. Νταγκουατίτης 3, 'Ελευθ. Παπουτάκης 1, Γ. Καστανάκης 2, Γεώρ. Τζανακάκης 4, 'Ιωάν. 'Ιωάννου 4, Δις 'Αλκίσιος 3, Κα Μαρία Οικονόμου 6, Ν. Κουκουρίτσας 1.

Ο ΠΙΝΑΞ

Table with 3 columns: Όνομα και επώνυμο, αριθ. ψήφων. Lists names and their respective vote counts for the contest.

Η ΠΡΩΤΗ ΥΠΟΨΗΦΙΑ

Τό όνομα της διδος 'Ελένης Οικονόμου από τού προσεχούς φύλλου θα μεταφερθή εις τόν τελικόν πίνακα, από τόν όποιον οι 'Ελληνες της 'Αμερικής θα εκλέξουν τας συζύγους των. Είς τόν πίνακα αυτόν θα μεταφερεται και κάθε όνομα ύποψηφίας, ή όποία θα συγκεντρώσει 400 ψήφους.

όλας τας Βουλευτίνας τών ξένων Κρατών, διά της όποιας καθιστώ εις αυτές γνωστόν, ότι έπρωχρήθησαν και εις την 'Ελλάδα αι πρώτοι εκλογίαι διά την 'Ελλάδα βουλευτίνας. 'Η επιστολή έχει ως έξης:

Κυρία, Είς τό περιόδικόν «Σφαίρα», της όποιας έχω την τιμήν να είμαι τακτική συνεργάτις, μου ανέθεσε την προκήρυξιν του Μεγάλου Φεμινιστικού Δημορηγίσματος προς ανακήρυξιν της πρώτης 'Ελληνίδος Βουλευτίνας. Είς τόν όποιον αυτόν άγώνα των γυναικών, τον όποιον οσείς ύπέρχετε πρωτοεργάτις, κατέχομαι σήμερον και αι 'Ελληνίδες μέ όλον τόν ένθουσιασμόν, τόν όποιον γεννή ή συναίσθησις της μεγάλης άποστολής των και μέ όλην την θέλησιν, την διακρίνουσαν την Φυλήν μας.

Αί Φεμινιστίαι κνοίαι και διδες της 'Ελλάδος θα σάς ήσαν έν γνώμονε εδν έξηραλίξον την ύποστήριξίν σας εις την όρασαν των αυτών προπάθειαν.

Αίξασθε, αγαπητή κυρία, τας θερμάς εύχαριστίας όλοκλήρου τού γυναικείου κόσμου της Πατρίδος μου, τών όποιων εύχαριστιών μετά χάρας γίνωμαι έγω ό διεργημεντής. ΣΤΕΛΛΑ

ΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ ΠΟΥ ΘΑ ΕΚΤΕΘΟΥΝ ΩΣ ΥΠΟΨΗΦΙΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΡΕΡΕΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΛΟΓΕΡΙΑΔΟΥ, ΘΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ 22.

Αθηναϊκή Ζωή

ΕΠΙΚΥΝΔΑΝΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ

Τά άτόρημα 'Αλάνια της 'Αθήνας, τά άτίθασσα και ορισκόνδυνα, άρχισαν να φοβούνται στά σοβαρά τά 'Αλάνια της Σμύρνης, από τά όποία πολλά κνκλοφοροϋν άκόμα στους 'Αθηναίους θεόμους.

—'Ηρθαν να μάς πάρουνε την εκτίμησι και να μάς πατήσουνε τό οικόπεδο, λέγουν διαρκώς.

Και πραγματικώς. Οι 'Αθηναίοι άρχισαν να συμπλαθών περισσότερον τούς προσφυγας 'Αλάνηδες και να τούς βοηθοϋν γενναίωτερον από τούς ντόπιους. Αύτην την προτίμησιν την

—Στεί, αδρεφάκι, και όζει παλαμίσ και δεν είναι και φρέσκια.

φέρουν βαρέως οι δικοί μας 'Αλάνηδες και οσάμας τούς διδεται ειδικαία εκφοράζονται πολύ άσχημα για τούς πρόσφυγας συναδέλφους των.

—Οι μπαζαρίδες, μάς παρασταίνουν τόν ζωντόχρο. Δεκάρα δέ μορζάνα να τακίσουμε.

Μερικά ντόπια 'Αλάνια έπρομηθεύθησαν πανοβράκια και σκούφους προσφύγων και περιέρχονται τά κέντρα μετρημεσιμένα εις... πρόσφυγας.

—'Ενα τέτοιο 'Αλάνι συνήντησα στό Θησεϊόν —Κάνα τσιγοράκι, άφεντίκη και καμμιά μεταλλική δραγαμή για κολατό.

—'Από πού είσαι; —Πρόσφυγας από τού... Μακρυγιάννη.

—Πώς σε λένε; —Τά πιστοσηπτικαί μου θα μου ζητήσης; —'Εχεις μάννα.

—Μου την πήρε ό Κεράλ. 'Εχεις να σου κάνω κάνα θέλημα να μέ πλερωσής; —Τι θέλημα; ...

—Νά πάω να δω άν έχωσαι... ΜΙΑ ΤΡΙΧΑ ΣΤΗ ΣΟΥΠΑ

—'Εχει στη Παλιά 'Αγορά άπ' έξω πλησίον άνω άλλα 'Αλάνια, πού, καθισμένα στό πεζοδρόμιο, ξεσκκαλιάζουν μά ρέγκα...

—Καλή όρεξι τούς κάνου... Τό ένα, ό Μιμής τού Φάνη, από τόν Πειραιά, γυρίζε και μέ κυττάζει άγιοπακά...

—'Εχει γούστο να μάς μπολιάσης και τού λόγου σου... —'Οχι, μόνο να σās φωτογραφίσω θέλω...

—'Αντί άλλης άπαντήσεως, ό Μιμής γυρίζει στό σύντροφό του, πού κάνει άνατομίαν στό κεφάλι της ρέγκας και τού λέγει σοβαρά:

—Μιά τριχα, ρέ, μέσ' στη σουπα σου... —'Εν τώ μεταξύ ή φωτογραφική μηχανή έχει στηθή, ό Μιμής τού παίρνει χαμπάρι και τό βάζει στά πόδια, φωνάζοντας:

—Στεί, ρέ Σπύρο... —Στάσου, ρέ Μιμή, τού φωνάζω. Θα πληρωθής.

—Παλαμίδα μου μυρίζει, αδρεφάκι, και δεν είνε και φρέσκια.

—'Ετύπισαν και τά δύο μέσα στά στενά της όδοϋ 'Αδριανού κι' ερίγησαν άφαντα. Δ'

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΒΕΝΟΠΟΥΛΟΥ ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ-ΣΜΑΡΑΓΔΑ

(Συνέχεια εκ τού προηγούμενου)

- Ναί! —Μέ τόν 'Αλβέρτο Δάρμα; —Ναί! —Στεφανώθησαν; —'Οχι. —Ζούνε άδελφικά, όπως μου γράφουν; —Ναί... έλπίζω... —Πού;

Στην ερώτησι αυτή ό 'Ηγούμενος δεν πρόφρασε γάπαντήση.

—'Ακούστηκαν έξαφνα φωνές, θόρυβος, φασαρία, κακό. 'Ανάστατο όλο τό Μοναστήρι! 'Από τά κελιά ως τόν κήπο!

—Τί είνε; ... τί συμβαίνει; Έκαμε ό κόντε-Φιόρης.

—'Ο 'Ανθιμος, καλέ, φωνάζει; ... ό 'Ιγνάτιος; ... Θε μου! ...

Κι' ή φωνή μιάς γυναικάς; ... —'Ο Σμαράγδος! ... —'Η Σμαράγδα μου!!!

Κι' ό 'Ηγούμενος πρώτος, ό κόντε-Φιόρης κατόπι του, ώρησαν έξω.

—'Ιδού τί είχε συμβή: —'Ο 'Ιγνάτιος πού, καθώς ξέρουμε, ύποπευόταν από καιρό τόν ξανθό δόξαμο, εδωόρησε την άδιαθεσία του σά μά καλή εύκαιρία για να τόν ιδή από κοντά και στό κρεβάτι. Και ξαφνικά, άφώτητα, μπήκε στό κελί του, γιό να ρωτήση τάχα τί κάνει και τά τόν περιουτήθι.

—'Η Σμαράγδα, παραταλιμένη, είχε ξεγάσει νάμπωσθή από μέσα. Και τη στιγμή ακριβώς πού άνοιγε ή πόρτα, ή κόρη μέ τό ράσο ξεσκέπαζε τό στήθος της και φαχνόταν για να βρή ένα ξερό λουλούδι, πού είχε μείνει καί-μέσα και την ταμπούσε...

Είδε ό 'Ιγνάτιος τη θαυμάσια γύμνια και μιά στιγμή έμεινε κατάπληκτος στό κατώφλι.

—'Α! φώναξε τρομαγμένη ή Σμαράγδα και βιάστηκε να σκεπασθή.

—Τού κάκου! της ελεπε τότε ό 'Ιγνάτιος. Είδα και τώρα ξέρω. Τό ύποπευόμουν, μά τώρα βεβαιώθηκα!.. Είσαι γυναικαί ή ένα μήνα τώρα βερβιλώνεις τό 'Αγιο Μοναστήρι μ'έκεινο τό θεομπαίχτη, τόν παλιο-'Ανθιμο! ... Αίσιος, ντροπή σας!..

—'Η Σμαράγδα έπεσε στά γόνατα: —Γιά τό Θεό! ... 'Ελεος! ... λυπήσου με!.. Μή φωνάζης, αδελφέ 'Ιγνάτιε!... 'Εχάθηκα άν σάκούσουν!.. Ναί, είμαι...μά... θα φύγω!.. Σώπα! ...

Μά πού να σωπάση, πού να κρατηθή ό αδελφός! 'Η ιδέα πως ό 'Ανθιμος συζούσ' στο Μοναστήρι μ' ένα τόσο όμορφο κορίτσι, ή ιδέα άκόμα πως τό κορίτσι αυτό τό είχε τώρα στα χέρια του, τόν τρέλλανε, τόν έκαμε να ξεχίση και τί ήταν και πού βρισκόταν...

—'Ο δύστυχος ό άσκητής! ό άνδρωπος ό «σάκα φορών» κι' άγωνιζόμενος τόσο καιρό να καταπνίξη τις όρμές της! Μά μήπως τότε είχε συμβεί κι' άλλοτε τέτοιο πράγμα; Μήπως τότε είχε παρουσιασθή ποτέ τέτοιος πειρασμός;

Και νικηθήκε στη στιγμή. Και σήκωσε από τά μπράτσα τη Σμαράγδα, για να τη σφιχέ παράφορα στην άγκυλιά του.

—Σπαίνο, της ελεπε μέ πνιγμένη φωνή, τρέμοντας όλος κρατώ τό μυστικό σου! μά θα είσαι και δική μου!...

—'Η Σμαράγδα τότε έβγαλε τις φωνές. Μπροστά σε τέτοιο κίνδυνο, τά ξεχάσες, δλα. 'Ας γινόταν ό,τι ό,τι!... 'Ας τελείονε κι' αυτή ή ιστορία! Κι' ενώ άγωνιζόταν σά δαιμονιαμένη ναπαλλαχθή από τό σφιξιμο τού 'Ιγνάτιου, ξεφρόνισε:

(Τό τέλος της τό προσεχές)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

'Επί τη ύκαιρία της εορτής τών 'Αγίων 'Αναργύρων διοργανώθη εκ μέρους τού Συνδέσμου τών ένταθα Θρησίων μία θανμασία εκδρομή εις τό όμορφο ηρώακι της Θήρας. 'Η εκδρομή αυτή, χωρίς εις τάς προσπαθείας τού προέδρου τού Συνδέσμου κ. 'Αλαφούζου, θα άρηση μίαν άνάμησιν από τάς προσφιλέστερας εις τούς ευνυχήσαντας να λάβουν μέρος.

ΕΟΡΤΑΙ

Μαζή με όλες της άλλες εύχές, φίλε κ. Πέτρο Φαράκη, για τη γιορτή σου φίλαζε σε με άγωνιά της καρδιάς σου και της δικής μου. Μ. Γ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΩΗΝ ΤΩΝ ΝΕΟΠΑΘΩΝ ΑΣΕΓΕΒΟΥΧΤΕΝ

Μάτε γλυκνυτάχτεν ξ τρε προσφιλεστάτ' άντιε άβριε ντε λά πατρι ξ ντε λά Μαργαρώχτεν, ταίμτε μίρε;

Τώρα προτελευταίως έσπούδαξα εις τό Πολυτεχνείο και έτερον γλώσσαν, την Γερμανιστήν, όπερ είνε μά διάλεχτος άπόκρυφος, όπου θα μορζάνα να συνεννοϊώμεθα άνευ να μάς παίρουν χαμπέρι οι άλλοι περί τά οικογενειακά ντερέσα. Μονάγα εκείνο τό άσποχειώτο τό 'Αρξέρ νούκου σαμπα'ε

περί διάλεχτο Γερμανιστήν, όπερ μέ αναγκάζει να τόνε συχαθώ πολύ όγλήγορα, πλι βιτ άνκόρ. Προφές τό άπρέ μντι επήμας στό Φαλέρο άρχαϊόν, διά να φράξωμεν μαρζάνα και έμβύρα, όπερ μοι άρέση λυσσαλέως και μ' ώφελάει και στά νεφρά και λέω σπό 'Αρξέρ Γερμανιστι ένώπιον τού γκράντ 'Οπέλ.

—'Ασεγεβούχτεν, βρε.

—'Εκείνο άόχισ άπρέ να γδύνεται, έκαμε τό σεμείο τού σταυρού κ' έπεσε στη θάλασσα, ένεκεν όπου ένόμοσε πως τό διάλεξα να κάνη βουτιά. 'Εγώ δέν κουνήθηκα και τ' άφηκα να κολυμβή, όπου θα τού έκαμε καλό τό νερό και τού τό είχε διατάξει και ό κύριος καθήγητάς την ήμέρα πού ένυμφεύθημεν μαζή.

—'Υστερης εκάθισα εις μάν καθέκλαν κ' έπεριμένα τό 'Αρξέρο να εξέλθη τών κνμάτων. 'Οντας προσγειώθηκε, εφώναξα τό γκασόνι, ένεκα πού ό 'Αρξέρ επείναγε εξ αίτίας τού λουτρού. 'Ο κύριος γκασόν μās ήρώτησε τί θέλωμε κ' έγώ τού άπήνησον Γερμανικώς, διά να μέ άκούσουν οι όχτροί μου και να σκάσουνε.

—'Εν ψητόν διαμαλάχτεν άλ' 'Αμερικανι πούρ μόν όρεξι άβριε μπολικο σάλτσα, να βάνης και καμμιά πατάτα.

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

Κοι ό κύριος; —'Εγώ, ελεπε τό 'Αρξέρο, θέλω άρπελοφάσουλα.

—'Αχοσον, άχοσον, μόν Ντιε ντε λ' 'Ατέν ντενομού έν γκράν σουτιέν. Με έκαμε ρεζιλιον ό άμεταόρφωτος και τώρα σκέφτομαι να τόν διαζεύσω τού κοιτώμου μου. 'Ακούς εκεί να μή μορζάη να συγκοιμηθή με τό συζυξ του Γερμανιστή, μόνε να μιλή τό χυδαίο προφορά τών μεσογειών. Λέω τώρα να τό βάνω στό Ριζάριο σχολή για να σπουδάξη τά Γερμανικά, διά να μη μέ άπουσνθήσθω άλλην βολάν εις την Ριβιέραν τού παραθαλάσσιου. Καταλαβάχτεν;

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ

30 ΛΕΠΤΑ ΕΚΑΣΤΗ ΛΕΞΙΣ

—'Αντάρτις, στό άπό 21 γράμμα σας ένας άπότομος νταγμός μ' έφερεσ στην πραγματικότητα την καταδίχη, πού σβύνει ελαπίδες δέν την περιμένα, π' έπερσε. 'Αγνωστος σ' άγνωστους, μόνος έγώ. Rolandos

—Τρία νεαρά ναυτικά αίτούν άλληλογραφίαν με δίδας 18-22 ετών. Σκοπός φίλια και ό,τι επακολουθήσθω. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Προτιμώνται 'Αθηνών, Πειραιώς, Πατρών, Κεφαλληνίας. Γράφατε: 'Ναύτας Γεώργιον Τζανέτον, Γεώργιον Πέτρον και Λεωνίδαν Δανάλην, Θωοηκτόν «Λήμινο» Φάληρον.

—Θέλω όπως διασκεδάσω την μακροχρόνιον μονοτονία τού έξωτερικού ζητή άλληλογραφίαν και άνταλλαγή φωτογραφιών με πνευματώδεις δεσποινίδας άπάσης της 'Ελλάδος, Κύπρου και προσφυγοπούλες από 17-22 ετών. Σκοπός γνωριμία φίλια. Διεύθυνσις S. P. Box 8 Bindura Rhodesia. South Africa.

—'Ο γνωρίζω τι περ της τυχης τού εκ Νικομηδείας πρόσφυγος 'Ανδρέου Καζικίδη, άς εύαρεστηθη να ειδοποιηθή τον Χαράλαμιν Μερικίδη, εις χοριόν Ουσαλί, Κομοτηνή. Δεκαοκταετής τρελλός ζητεί άλληλογραφίαν με νέους και νεάς. Γράφατε: Α. Κ. Poste Restante Πειραιά.

—'Αλληλογραφώ με δίδας. Προτιμώνται Πατρών, Μεγαλά, Καλαμών και Ζευγολα τού Μεσογίαι. Γράφατε. «Μαγικόν Καθρέπτην» p. r. Πατρας

—Κυρία Ζέννια, επιστολή σας ελήφθη. Εύχαριστώ. Εύχαριστώ δέχομαι άλληλογραφίαν σας. 'Ονοματεπώνυμον μου και επάγγελμα αλήθη. Νικόλαος Δημητρίου.

—Μανβέλλα, τ. τ. 906. Γειά χαρά, Ζήνα. Καλάς προόδους. 'Ανάγερτες.

—Δις 'Αρχοντία 'Ιωάννου, σταρώματι διευθύνσεός σας. 'Αποστείλετε. Σας γνωρίζω—Βαϊνδρίον. Γράφατε: Εδθύμιον Πισχάλην ή Μιχάλην Μιχάλην, Μυστηγνά Μιτυλήνη.

—'Από νεαρά κνταδιωμένα Νικομηδείας 'Αρμενάκια ζητούν άλληλογραφίαν με 'Αρμενοπούλες 16-20 ετών μορφωμένες. Σκοπός ό,τι επακολουθήσθω. 'Αμμανιάν Ε., Τυγράν Μ., Μυστηγνά Μιτυλήνης.

—Νεαρός 25 ετών αίτει άλληλογ

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΙΕΡΟΥΣΥΛΙΑ

Προδίκω μ' π'λί μ',
Ουρέ γυφτουμπεδισιά,
ουρέ καφέ άμάν τ' χουρ-
γιού, του ξέρες εκείό του
παγγιδ' άπ' του λιένη
«Ανφ'θου, Μάραθου,
χτύπα μιá κι φεύγα»;
σάν δέν του ξέρες κι τ'
άιλησμών'σες θά έρθου
άπ'ατός μ' νά στού σπου-
δάσου εκ του συστήθην.
Τλούμ' θά στού φκιάσου

του δερμάτ', κακουμοίρκου, για τ'ς μπαμπε-
σιές κι τ' ζευζικιές άπ' σ'κάρουσες, τ' άπρου-
χτές μέρα μεσάν'χτα, ζλόπ' άπ' ζάπ' δέν γέ-
νεσαι.

Τέσσιρά μ'σ χρονάκια πάσα βδομάδα σ'
γράφ'του, ίενα πινακουσάρ'κου ξόδιασα για
πλίνκου, φάκελου κι τ' άπουδέλ'πα, ούλου
κι ούρμηγιες σ' στέλνου προς συμμόρφωσ' κι
σύ του γ'δι στού γδοχέρου, ρίχν'ς κι' άλευρ'
μέσα κι κουπανής άράδα για νά γέν' ψ'λό.
'Αγρόν άγουράζης':

Παλάβουσα λιέει;
Ουρέ, ξεϊμπέκα, νομής' ακόμα πώς δέν
έμαθα καταλιεφτώσ πώς έγινε του δυστύ'μα
άπ' πιάστ'κες στού λυκουσίδηρου κι τράς νά
μ' φουρνί'ς ζευζικιές κι μ' έστ'λες μι τουν
εαδιρφό μ' του Σπύρου έκειές τ'ς ψευτιές;
Ρουτās άκόμα, 'Ηρθι ού Πάριδρους τ' χουριού
μας κι μ' τά 'πε μι τού νι κι μι του σ'ί μα.

Μούπε πώς πήρες τ'ν 'Αγρόν τ' 'Αρχου-
δουγιάν' κι τ' Κρουσταλιώ τ' Ζουρνάτ'η, κι
πήγατι στού Μοναστή' τ'ς Παναϊάς τ'
Τουρκογιάν', (μιγάλη χά'), νά άνάψ'τι τά
καντύλια κι νά συλτοργηθίτη, έσπάσατι
του ντ'λάπ' άχ του Πανγκάρ', νά κλήψ'τε
μοιρουλιβανου κι τρανταφλόνηρου, νά βάλ'τε
στά μαλάκια σας, για νά μου-
σκουβουλάτι. Κι' άπέ άπ' τή βία
σας, άντις νά πάριτι του μπου-
κάλ' μι τ' άνθόνηρου, πέρου του
μπουκάλ' μι τ' μιλάν' κι πα-
σαλ'φατι του μούτρου σας, κι
του πέρου χαμπέρ' τότε'νις, φόν-
τες τά πιδιά τ' 'Ανέστ' τ' Μπα-
ξιαβάν' σās έμασαν μι τά σουρ-
νάργια, κι τά σκ'λιά τ' 'Αργύρ'
στού κοντού, τά πέρου ούλα
σβάρνα, παληούργια, κουμαρές,
ξούρες και σύ έπισες μέσ' στού
Λυκουσ'δηρου, κι' 'Αγρόν με τ'
Κρουσταλιώ μέσ' στα άκρουδό-
βατα. 'Αμ' τ' άλλου του χειρό-
τιρου, ουρέ, άπ' ξέχασα νά στού
πού: εϊσι καταγγελ'μέν άπ' ό-
λου του χουργιό. 'Εξ' άφουρμής
αυτής, ή γνιέκες του χουργιού
κλειδωθ'καν μέσα, γιατι νομ'σαν
πώς ήρθαν Ζηλουταίοι τ' Χρι-
στού στού χουργιό για μ'ντζού-
ρουμα.—'Επί διαταράξ' κοινής
ήσ'χίας ού νόμου διαλαβέν'—
πρόστ'μου... κι δικανικ'.

Ουρέ, ξ'λαγγρου, γι' αυτό σ'
έχου κι περιδρομιάξ' σουρβα
κι μπουμπότα για άντραγαθίες
κι έρσουλιές νά μ' κίν'ς κι γώ
νά γουλιάζου κι απόμ'να πετσι
κι κόκκαλου, σάν πετ'νός φόν-
τες άπαλέβ';.. Κάλλιο τώρα νά
σι φάη λύκουσ, κάλλιο νά σι
πιás' νταουτσιά άπ' βαράη τά
μ'λάργια κι σακαϊ, κάλλιο νά πής
στού παληουχώραφου νά πής
μέσ' στ' ντριστελά, ή παραπάν'
στού Ν'τλάπ' άπ' μπάξ' τά σ'κ'-
τιά, νά μπά'ης, νά πής κατά ντι-
ράκουλ', μ'σοττήγανου τ' διαόλ',
πέρη νά σι σιφανουθού κι νά
εϊμι δαχτυλουδιχτούμινενς.

Ταύτα κι μένου,
για σ' κι' άντίου μ'.
Μήτρους Κουρνόγαλους

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΒΡΗ
ΤΙ ΕΙΝΑΙ
Η "ΧΡΥΣΗ
ΑΔΥΣΣΙΔΑ";

REVUES ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

"Όλοι φρονούν πώς εϊσαι ζήτημα ήμερών
και δέν σου λείπουν
παρά λίγα άρθρα μόνο,
άλλ' όπως πών τά πράγ-
ματα προς τό παρόν
θά κατανήσης ζήτημα
αίωνων!

ΟΙ ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ

Κολή μου κόρη, τώρα
πού θά παντρεφθής
και πλούσια δώρο θά
σου φέρουν όλοι.

μαζή με τάλλα ζήτησέ τους παρευθός
νά σου χαρίσουνε κ' ένα πιστόλι!

ΟΙΑ ΕΡΓΟΙ

Εϊδα τον 'Ερωτα, τον βλάκα και άγράμματο,
νά τριγυρνά στους δρόμους χωρίς θέσι.
Γυρέφαν νά του κόψουνε τό μεροκάματο
και αυτός έθύμωσε και τ' άφησε στη μέση.

Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

"Ένα μονάχα θά όνειρεύουμαι παντοτεινά
κι' όταν άκόμα άντρα σου με κάνεις:
Νά ασφαλίσω τη ζωή σου πουθενά,
νά βάλω μιá υπογραφή και νά... πεθάνης.

ΓΙΑΤΙ ΑΝΕΒΗΚΕ Η ΔΙΡΑ

'Επέθανε ή λίρα στα γερά
κ' επέθαιναν κι' οι φίλοι της μαζή της,
άλλά της κάναν μία ένεσι με καμφορα
για νά βαστήξη ώς που νάρθουν οι δικόι της.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ

Θ' άνήκης, φαίνεται, κ' έσύ στους «Ζηλωτās
γι' αυτό μάς παιζεις τ' άσχημο παιχιδι
και όλας τάς κυρίας τάς γδυτάς
της κάνεις μαύρες άπ' τό καρβουνίδι.

ΣΤΟΝ ΕΡΜΗ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

'Εσένα, του έμπορου μας τον πρόδρομο,
σε μεταφέρουν στην 'Αθήνα έσπευσμένως.
'Αφού δέν μπήκες ζωντανός στο σιδηρόδρομο
ήταν γραφτό νά μπής μαρμαρωμένος.

Ο ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΜΑΚΡΑΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Αϊματα θωρο, άνακατόματα γλέπω και ρα-
γισμένη μου φαίνεσαι ή
άσφαλο και τά καλντε-
ρίμα άπ' τους άναστεναγ-
μούς και της τραμουντά-
νες, Μανιό μου πρωτό-
κλητη και συναυρούμενη.
Κλαθμός, ρέ, και θυμός
και τριγμός των οδόντων
καθ' άπασα την ύπαιθρο
χώρα του Περαιώς και
των 'Αθηνώ. Φόνοι, συμ-
πλοκές, έφταχτονίες και ό
ένας τήρσει νά φάη τον
άλλονε, για νά φτηνήη ή
ζωή και νά πάφουν τά
δυστυχήματα των τραμ
και των αυτοκινητώ.
Πάμε νά φύγουμε, ρέ άκα-
τανόμαστη ύπορξή, άπ'
αυτό τον τόπο, πού με
τά κουνούπια και τους κορούς τά βάνανε
άκόμα για λόγους τιμής και την κακή τους
μέρα και την άνάποδο. Πάμε, ματάκια μου,
στο Αϊξ λέ μπαιν νά πλύνουμα και τά πο-
δάκια μας, γιατι τό σημερής λιγώτερα πλερώ-
νεις στο Αϊξ λέ μπαιν περι' στο Ποδονόφτη.
'Εξηγιέμαι άτιμάρηθμος; 'Εμεις, ρέ μελαγχό-
λικό μου ματόκλαδο, γεννηθήκαμε για νά
διαβιώσουμε τό έπίλοιπο της ζωής μας έν
μέσφ των άνθώ και των φυτώ, άνθάκια μου
στεριλι'έ, κι' όχι πληθού των αίμάτων και
την κλαγγή των όπλω. Δέ με χωράει πειά ό
τόπος. Μακρά του κόσμου, στην έρημία την
φωλέα μου θέλω νά χτίσω κι' εκεί μέσα νά
σε βάνω για νά μου έπωάσης τη νέα γενεά,
άνεξήγητη ψυχή.

Θες έλα θές μίν έλα, εγώ άναχωρο και
φρόντισε για τίποτα ψιλά για τό
σιτήριο και την αποβίβασι.

Μή θαρρείς πώς άν δέν έρθης
νά τά ξαναπούμε συναμετάξυ μας
έχτος των όριώ της επικράτειας
θά με φάη τό σανατόριο. 'Όχι,
ρέ, αϊμοβόρικο, πλάσμα, γιλιά-
κις όχι. 'Ετσι, ρέ, τώρα, όπως μ'
έχει καταρτίσει ή φύσι της πλά-
σης, φτάνει ν' άτενίσω άσκαρδα-
μυχει τό σύμπας, για νά υπο-
δουλώσω τη διεθνή κοριτσοποι-
οία. Φτάνει νά καταδεχτώ νά
έχτοξέψωτό γαλανόφθαλμο βλέμ-
μα μου, για ν' άκούσης έφταχτο-
νίες δια λόγους αισθηματικούς
άπό Νεαπόλεως μέχρι Ταγγέρης
και τά περικόρα.

Ξέρεις τι κουμάσι εϊμαι. Μπο-
ράω για τό χατήρι σου νά τεμα-
χίσω τη συνοικία σου και τά πέ-
ριξ σάν άγγουροσαλάτα, με δέ
δέχομαι, με τό Χριστό, άντιρρί-
σες και παραφανίες. Τή θέλω
εγώ τη Μανιό μου όργανο,
πού νάμου παιζή όπως τό κουρν-
τίζω εγώ κι' όχι κατά πώς θέ-
λει τό κέφι των περιόικω της.
Μιλάω φαμερεντός;

Τώρα σέψου και άποφύσισε.
Προτιμάς νά' απέλθω μόνοσ μου
και νά δής ξεγδαρμένα όυλα τά
φυλλοκάρδια της κεντρικής Εύ-
ρωπης, για νά με συνοδέψης και
νά συνεχίσουμε προς βορρά τό
παληό τραγουδι του κόκκορα;
Μίλα, ρέ κοντοποδαρούσα μου,
μίλα γλήγορα πριν άλέχτορας
φωνήση.

Ο ΒΛΑΜΗΣ

'Ητο γραμμένος;

—Μου φαίνεται, κυρά Μαριώ
μου ότι ό άντρας σου θά εϊνε
γραμμένος στους «Ζηλωτās».

—Πού τό κατάλαβες;

—Βλέπω πώς συχνά [σε μαυρί-
ζει στο...ξύλο.

Τό άμίλητο νερό

'Η πεθερά μου την ήμερα του
Κλειδόνου έβραλε στο στόμα της
άμίλητο νερό για ν' άκούση
ποιόν θά πάρη...

—Καί;

—Καίδέν κρατήθηκε.. 'Εμίλησε

"Ο πρόεδρος του Συλλόγου των «Ζηλωτών», άπερχόμενος εις...
Μοναστήριον, άπευθύνει τό "Υστατον Χαίρε προς τά Μέλη του Συλ-
λόγου του.